

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 3 § i fastighetsskattelagen, 10 och 34 § i förmögenhetsskattelagen samt 3 § i lagen om källskatt på ränteinkomst

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att fastighetsskattelagen, förmögenhetsskattelagen och lagen om källskatt på ränteinkomst ändras.

Det föreslås att fastighetsskattelagen ändras så, att vattenområden är befriade från fastighetsskatt. Samtidigt befrias vattenområden även från förmögenhetsskatt.

Dessutom befrias masskuldebrev och depositioner i stater inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet från förmögenhetsskatt. Motsvarande finländska masskuldebrev och depositioner är redan enligt gällande be-

stämmelser skattefria. Samtidigt ändras hänvisningen i lagen om källskatt på ränteinkomst så, att den motsvarar den reviderade lagen om andelslag.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. Ändringen av förmögenhetsskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2004. Ändringen av fastighetsskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2005.

MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Fastighets- och förmögenhetsskatt på vattenområden

Enligt fastighetsskattelagen (654/1992) skall för alla de fastigheter som bör antecknas som fastighet i fastighetsregistret betalas fastighetsskatt, om inte något annat uttryckligen föreskrivs i lag. Enligt 2 § i fastighetsregisterlagen (392/1985) införs som fastigheter i fastighetsregistret lägenheter, tomter, allmänna områden, statens skogsmarker, skyddsområden som i enlighet med naturvårdslagen (1096/1996) eller tidigare gällande lagstiftning har inrättats på områden som tillhör staten, områden som har avskilts genom inlösning, områden som har avskilts för allmänna behov, fristående tilländningar samt allmänna vattenområden.

Som andra registerenheter införs i fastighetsregistret samfälliga områden samt sådana i lagen om allmänna vägar (243/1954) avsedda vägområden och biområden som besitts med vägrätt ävensom områden som på motsvarande grunder har inlösts före den 1 januari 1958, såvida vägen alltjämt an-

vänds som allmän väg.

För att uppnå lika behandling av olika fastigheter har man i fastighetsbeskattningen eftersträvat en så bred skattebas som möjligt. En bred skattebas är också en förutsättning för att garantera tillräckliga inkomster av fastighetsskatten med relativt låga fastighetskatteprocentsatser. Lagen utgår från att alla fastigheter omfattas av skatten. Det viktigaste undantaget från lagens vida tillämpningsområde är att skogar och jordbruksmark står utanför skattebasen. De flesta andra undantag är av relativt ringa ekonomiskt värde och står utanför fastighetsbeskattningen främst av administrativa skäl. Skattefria är bl.a. allmänna vägar, gator och torg samt vissa av försvarsmaktens fastigheter liksom även vissa av främmande staters beskickningars och konsulats fastigheter. Begravningsplatser, ödekyrkor, slott, fästningar och kloster står utanför skattebasen av kulturhistoriska skäl.

Enligt 3 § 1 mom. 4 punkten i fastighetsskattelagen är dessutom allmänna vatten helt befriade från skatt. Skattefriheten har motiverats med bl.a. att det inte finns klara grunder för hur de skall värderas. Enligt lagen om rätt till allmänna vattenområden (204/1966) är

allmänna vattenområden Finlands territorialvatten och stora fjärdar i insjöar, till den del de är belägna utanför byarågång. Allmänna vattenområden jämte botten är statens egendom.

I fastighetsskattelagen föreskrivs inte om skattefrihet för andra vattenområden än för allmänna vatten. Eftersom det inte har föreskrivits särskilt att övriga vattenområden är befriade från skatt omfattas de såsom fastigheter av fastighetsskatten. Skattepliktiga är således både separata fastigheter som omfattar endast vattenområden och fastigheter som omfattar delvis vattenområden och delvis markområden. Eftersom gemensamma områden inte införs som fastigheter i fastighetsregistret faller vattenområden som delägarlag besitter utanför beskattningen.

I slutet av 2003 utredde Skattestyrelsen i en enkät till alla skattebyråer praxis för beskattning av vattenområden. Enligt de svar som kom in har vattenområden beskattats i 38 kommuner. Beskattningsvärdet har varierat mellan 70 och 1 700 euro per hektar. Skattestyrelsens anvisningar, de inlösningspris som städerna har betalat, köpeskillingarna, riktvärdena för områden med glesbebyggelse och värdena av impediment har legat som grund för värderingen. Nylands skatteverk har gett anvisningar för enskilda skatteverk.

På basis av den ovan nämnda utredningen kan det bedömas att beskattningen av vattenområden har varierat i viss mån vid olika skattebyråer. Dessutom har en del vattenområden varit helt befriade från skatt. Ett problem vid beskattningen av vattenområden är att det inte finns tillförlitliga och täckande uppgifter om vattenområdena och deras ägare i skatteförvaltningens register. Problemet gäller både separata fastigheter som endast omfattar vattenområden och vattenområden som utgör en del av en fastighet som även omfattar markområden. Det går inte heller att obehindrat få tillförlitliga uppgifter om privata vattenfastigheter ur lantmäteriverkets fastighetsregister. I regel har vattenområdenas totala areal endast angetts ungefärligen i registret. Uppgifterna i registret anger inte alltid om den totala arealen även omfattar vattenområden. Ur registret kan inte heller alla de vattenfastigheter som utgör separata enheter tas fram på ett tillförlitligt sätt. Dessa

uppgifter kan inte heller fås direkt från andra instanser.

Ett annat problem vid beskattning av vattenområden är hur områdena skall värderas. Enligt den allmänna bestämmelsen i 11 § i förmögenhetsskattelagen (1537/1992) uppskattas ett vattenområde till sitt gängse värde. Som stöd vid fastställandet av gängse värde har man främst använt den köpeskillingsstatistik som lantmäteriverket publicerar och som även omfattar uppgifter om köpeskillingen för vattenområden.

Enligt det köpeskillingsregister över fastigheter som lantmäteriverket upprätthåller har mycket få affärer med separata vattenfastigheter gjorts under de senaste åren. Däremot har ett betydligt större antal affärer gjorts med sådana fastigheter som omfattar både vatten- och markområden. Det är emellertid problematiskt att vid beskattningen endast utgå från registrets uppgifter om denna typ av fastighetsaffärer eftersom affärerna utöver värdefulla strandtomter ofta även omfattar byggnader. Således finns det ingen tillräckligt omfattande och tillförlitlig jämförelsestatistik om vattenområden som kunde användas i hela landet som stöd vid fastställandet av värdet. Problemen när det gäller att få uppgifter om och värdera vattenområden har kommit fram i synnerhet i fastighetsbeskattningen. Motsvarande problem gäller även förmögenhetsbeskattningen.

1.2. Förmögenhetsbeskattning av depositioner och masskuldebrev

Enligt 2 § 1 mom. 1 punkten i förmögenhetsskattelagen är personer som vid utgången av skatteåret har varit bosatta i Finland samt inhemska samfund, samfälliga förmåner och dödsbon skyldiga att betala skatt på förmögenhet för tillgångar här och annorstädes. Enligt huvudregeln är dessutom utländska samfund och personer som vid utgången av skatteåret inte har varit bosatta i Finland skyldiga att betala skatt för tillgångar här.

Som skattepliktiga tillgångar anses den i pengar uppskattbara egendom som den skattskyldige har vid skatteårets utgång med vissa undantag. Egendom uppskattas till det gängse värde som den hade vid skatteårets utgång i ägarens besittning och på den ort där den

fanns. Med gängse värde avses egendomens sannolika överlåtelsepris.

I förmögenhetsbeskattningen räknas som tillgångar i regel även placeringar och depositioner i ett penninginstitut eller ett intressekontor, statliga skuldförbindelser samt obligationer och andra masskuldebrev. Skattepliktiga depositioner är t.ex. depositioner utomlands, s.k. notariatdepositioner, depositioner som överläts till någon annan i enlighet med 1 § 2 mom. i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/1988) samt depositioner som görs på ett konto som inte är avsett för mottagande av depositioner från allmänheten.

I praktiken är dock de flesta depositioner och masskuldebrev befriade från förmögenhetsskatt enligt lag. De skattefria tillgångarna räknas upp i 10 § i förmögenhetsskattelagen. I 10 § 16 punkten i förmögenhetsskattelagen föreskrivs om skattefrihet för depositioner och masskuldebrev. Enligt lagrummet är skattepliktiga tillgångar inte fysiska personers eller inhemska dödsboms i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) avsedda masskuldebrev eller i nämnda lag avsedda depositioner och inte heller sådan skattefri deposition som avses i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer. En sådan deposition som avses i lagen är inte heller en skattepliktig tillgång även om ingen ränta har betalats på depositionen. Propositionen inverkar inte på inkomstbeskattningen.

Källskatt på ränteinkomst skall betalas för depositioner på ett konto för mottagande av depositioner från allmänheten i en inhemska depositionsbank eller i en utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland eller på motsvarande konto i ett andelslags sparkassa, i ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 21 kap. 21 § i lagen om andelslag (1488/2001) eller i ett intressekontor som har inrättats av arbetsgivaren. En förutsättning för att räntor på bankdepositioner skall omfattas av källskatten är att finansinspektionen har godkänt kontovillkoren. Finansieringsavtal, vars villkor bestäms kundvis, liksom s.k. notariatavtal omfattas inte av källskatten.

Masskuldebrev som omfattas av lagen om källskatt på ränteinkomst är befriade från förmögenhetsskatt på samma sätt som en käll-

skattepliktig deposition i beskattningen av fysiska personers och inhemska dödsboms egendom. I lagen om källskatt på ränteinkomst avses med masskuldebrev i 34 § i lagen om skuldebrev avsedda masskuldebrevslån som kan ha emitterats av offentliga samfund eller bokföringsskyldiga. Masskuldebrevslån skall dessutom ha bjudits ut till allmänheten för teckning och vara sådana som antecknas i finansinspektionens förteckning. Lagen om källskatt på ränteinkomst tillämpas på räntan på masskuldebrevslån som emitterats på den inhemska marknaden av en finländsk räntebetalare oberoende av var lånet har emitterats.

Lagen om källskatt på ränteinkomst gäller endast vissa inhemska masskuldebrev och depositioner. Motsvarande utländska masskuldebrev och depositioner omfattas av förmögenhetsbeskattningen. Enligt artikel 56.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, nedan EG-fördraget, skall alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater vara förbjudna. Situationen är således problematisk ur gemenskapsrättslig synvinkel. Enligt EG-domstolens rättspraxis är varje åtgärd, som försvårar överföring av kapital från en medlemsstat till en annan eller gör kapitalöverföringen mindre intressant så att en investerare eventuellt avstår från överföringen, en begränsning av den fria rörligheten för kapital. Enligt artikel 58.1 punkt a i EG-fördraget har medlemsstaterna ändå rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort. Detta berättigande har dock tolkats snävt och samtidigt bör man beakta artikel 58.3 i EG-fördraget, enligt vilken bestämmelserna inte får utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital. Det är högst troligt att de nuvarande bestämmelserna om frihet från förmögenhetsskatt vilka endast rör vissa inhemska depositioner och masskuldebrev inte vilar på en hållbar grund med beaktande av gemenskapslagstiftningen och EG-domstolens rättspraxis.

2. Föreslagna ändringar

2.1. Skattefrihet för vattenområden

Med tanke på principen om lika behandling av alla skattskyldiga är det viktigt att vattenområdena beskattas på ett heltäckande sätt och på enhetliga grunder. Fullständiga och tillförlitliga uppgifter finns dock inte direkt tillgängliga i olika myndigheters register. Ett omfattande system skulle även kräva ett mera omfattande utredningsarbete. Arbetet försåras också av att en del av de privata vattenområdena är mycket små och saknar praktisk betydelse i beskattningen. Skatteinkomsterna ökar inte heller nämnvärt i förhållande till arbetsmängden och kostnaderna.

I propositionen föreslås att vattenområden skall vara befriade från fastighets- och förmögenhetsskatt. Eftersom problemen är desamma i fastighetsbeskattningen och förmögenhetsbeskattningen föreslås att skattefriheten skall gälla både fastighetsskatt och förmögenhetsskatt. Skattefriheten skall gälla både fastigheter som endast omfattar vattenområden och vattenområden som utgör en del av en fastighet som även omfattar markområden. Fastigheter som omfattar enbart vattenområden skall i fortsättningen vara helt befriade från fastighets- och förmögenhetsskatt. I fråga om fastigheter som består av både vattenområden och markområden är det endast markområdena som omfattas av fastighets- och förmögenhetsskatt.

Vattenområdena saknar ofta ekonomiskt värde, men å andra sidan kommer även värdefulla områden obestriddligen att falla utanför beskattningen. En del värdefulla vattenområden har dock redan nu stått utanför beskattningen, som dessutom har verkställts på ett oenhetligt sätt. Även i fortsättningen kommer vattenområdena att beaktas indirekt t.ex. i fråga om strandfastigheter, eftersom vattenområden som hör till sådana fastigheter höjer hela fastighetens värde. Enligt förslaget skulle skattebehandlingen av vattenområden motsvara beskattningen av sådana vattenområden som delägarlag besitter och som med stöd av gällande bestämmelser redan nu är befriade från skatt.

Enligt vattenlagen (264/1961) avses med vattenområde ett område som inte endast till-

fälligt är täckt av vatten. Begreppet vattenområde motsvarar definitionen i vattenlagen. Begreppet omfattar m.a.o. allmänna vattenområden, som redan nu är befriade från fastighetsskatt, och även övriga vattenområden. Således avses med vattenområde även vattenkraftverkens områden med regleringsmagasin och konstgjorda bassänger.

I beskattningspraxis har regleringsmagasin och konstgjorda bassänger vid vattenkraftverk jämte mark likställts med vattenområden och deras värde har inte fastställts separat. Den nytta som vattenkraftverken får av reglering av konstgjorda bassänger beaktas i beskattningvärdet för vattenkraft. Skatteplikten för vattenkraft grundar sig på förmögenhetsskattelagens 9 § 2 mom. 4 punkt, enligt vilken rätt till vattenkraften i strömfall som är utbyggt eller under utbyggnad är en skattepliktig tillgång. Statens tekniska forskningscentral har räknat ut vattenkraftens beskattningsvärde separat för alla vattenkraftverk. Vid beskattningsberäkningen har vattenkraftens beskattningsvärde ansetts ingå i markens beskattningsvärde och skatten har fastställts utifrån detta värde. I enlighet med Skattestyrelsens anvisningar fastställs därför för närvarande inte värdet på konstgjorda bassänger separat. I propositionen föreslås inga ändringar av beskattningspraxis enligt ovan nämnda anvisningar. När alla vattenområden befrias från fastighets- och förmögenhetsskatt står även konstgjorda bassänger utanför beskattningen. Värdet på den vattenkraft som vattenkraftverken får från vattenområden skall fortfarande beaktas vid beräkningen av markens beskattningsvärde, och fastighetsskatten fastställas på basis av detta värde.

I propositionen föreslås att 3 § 1 mom. 4 punkten i fastighetsskattelagen ändras, så att alla vattenområden är befriade från fastighetsskatt. Dessutom föreslås att 10 § 12 punkten i förmögenhetsskattelagen ändras så, att sådana vattenområden som avses i fastighetsskattelagen inte anses vara skattepliktiga tillgångar.

2.2. Förmögenhetsbeskattning av depositioner och masskuldebrev

Ur gemenskapsrättslig synvinkel är gällan-

de bestämmelser om förmögenhetsbeskattning av masskuldebrev och depositioner problematiska eftersom det föreskrivs att endast vissa inhemska depositioner och masskuldebrev är befriade från förmögenhetsskatt. Ett gynnande av inhemsk förmögenhet strider eventuellt mot den fria rörligheten för kapital och således bryter även gällande bestämmelser eventuellt mot gemenskapsrätten. Därför måste förmögenhetsbeskattningen av depositioner och masskuldebrev vara enhetlig i Finland och inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

I Finland har inhemska depositioner av tradition varit befriade från skatt. Avsikten med skattefriheten har främst varit att skydda banksekretessen, men den har även motiverats med administrativa skäl. För att uppnå en likabehandling av inhemska depositioner och depositioner inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet befrias från förmögenhetsskatt sådana depositioner och masskuldebrev inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i fråga om vilka motsvarande inhemska depositioner och masskuldebrev enligt gällande bestämmelser redan nu står utanför förmögenhetsbeskattningen. Vid värderingen skall samma kriterier användas som vid värdering av inhemska depositioner och masskuldebrev. Finansinspektionens godkännande av kontovillkoren och antecknandet av masskuldebrev i finansinspektionens förteckning kan naturligtvis endast gälla inhemska depositioner och masskuldebrev. På motsvarande sätt får skulder som hänför sig till sådana depositioner och masskuldebrev som föreslås bli befriade från förmögenhetsskatt inte dras av från tillgångar.

Det är främst fråga om sådana depositioner i kreditinrättningar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som gjorts på ett konto för mottagande av depositioner från allmänheten. Depositionen skall ha gjorts i en kreditinrättning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en utländsk kreditinrättnings filialkontor inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Skattefria depositioner är även depositioner i ett andelslags sparkassa, i ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 21 kap. 21 § i lagen om andelslag eller i ett intressekontor som har inrättats av arbetsgivaren. Skattefria är även

sådana arrangemang inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som kan jämföras med dessa depositioner.

När det gäller masskuldebrev är det främst fråga om sådana masskuldebrev som har bjudits ut till allmänheten för teckning och som har emitterats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av ett offentligt samfund eller en bokföringsskyldig räntebetalare inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Masskuldebrev kan således ha emitterats, förutom av ett offentligt samfund inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, t.ex. av ett företag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett utländskt företags fasta driftställe inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Även i fortsättningen kommer t.ex. tillgångar som hänför sig till kreditgivning mellan privatpersoner att omfattas av förmögenhetsskatt.

Det föreslås att till 10 § i förmögenhetsskattelagen fogas ett nytt 2 mom. så, att depositioner och masskuldebrev inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet behandlas på samma sätt som inhemska depositioner och masskuldebrev i förmögenhetsbeskattningen. Det föreslås att 34 § 3 mom. i förmögenhetsskattelagen ändras på motsvarande sätt så, att skulder som hänför sig till sådana depositioner och masskuldebrev inte får dras av i beskattningen.

2.3. Lagen om källskatt på ränteinkomst

Det föreslås att hänvisningen i 3 § i lagen om källskatt på ränteinkomst uppdateras.

I de bestämmelser i förmögenhetsskattelagen som föreslås bli ändrade i denna proposition hänvisas till sådana depositioner och masskuldebrevslån som avses i lagen om källskatt på ränteinkomst. Hänvisningen gäller 3 § 1 mom. 1 punkten i lagen om källskatt på ränteinkomst. Enligt punkten skall källskatt betalas bl.a. för ränta på depositioner på ett konto i ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § i lagen om andelslag (247/1954). Lagen om andelslag reviderades i sin helhet genom lag 1488/2001 och den bestämmelse som hänvisningen avser finns nu i 21 kap. 21 §.

Genom lag 72/2003 upphävdes som en del av en mera omfattande reform av kreditinsti-

tuten 21 kap. om sparkasseverksamhet i lagen om andelslag. Med stöd av en övergångsbestämmelse tillämpas dock bestämmelserna ännu i tio år. Avsikten är att de behov av att ändra beskattningen som eventuellt föranleds av reformen skall utredas under övergångsperioden.

3. Propositionens verkningar

Frihet från fastighets- och förmögenhets-skatt för vattenområden har inte några betydande ekonomiska verkningar. Fastän totalavkastningen av fastighetsskatter som erhålls från vattenområden inte är betydande, skall propositionen nedsätta avkastningen av fastighetsskatter i sådana kommuner som har fått skatteintäkter från vattenområden. Där emot kan skattefriheten ha stor betydelse för enskilda fastighetsgare. Till följd av propositionen behandlas vattenområdena i fortsättningen lika i beskattningen. Dessutom underlättar propositionen det administrativa arbetet. Om inte vattenområdena befrias från fastighets- och förmögenhetsskatt är man tvungen att utreda vilka vattenområdena är och grunderna för deras värdering.

Frihet från förmögenhetsskatt för masskuldebrev och depositioner i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har inte några betydande ekonomiska verkningar. Skattefriheten kan ha t.o.m. stor betydelse för enskild skattskyldiga. Genom propositionen uppnås en enhetlig skattebehandling av de-

positioner och masskuldebrev i Finland och inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skattestyrelsen. Utlåtande om propositionen har begärts hos handels- och industriministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet, Finska Fondhandlareföreningen rf, Centralhandelskammaren, Maa- ja metsätaloustuotajain Keskusliitto MTK ry, Lantmäteriverket, Finansinspektionen, Finlands Fastighetsförbund rf, Finlands Kommunförbund rf, Bankföreningen i Finland rf, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto — Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

5. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. Ändringen av förmögenhetsskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2004. Ändringen av fastighetsskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2005.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag**om ändring av 3 § i fastighetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/1992) 3 § 1 mom. som följer:

<p>3 §</p> <p><i>Fastigheter som är helt eller delvis befriade från skatt</i></p> <p>Fastighetsskatt skall inte betalas</p> <p>1) för skog eller jordbruksjord,</p> <p>2) för ödekyrkor, slott, fästningar eller kloster,</p> <p>3) för byggnader eller konstruktioner som används för övervakning av Finlands territo-</p>	<p>rium eller för andra fastigheter till den del de används för försvarsmaktens behov som fästningsverk, militär-, flyg- eller flottbas, forsknings- eller försöksanstalt, förråd eller depå,</p> <p>4) för vattenområden.</p> <hr style="width: 100%;"/> <p>Denna lag träder i kraft den 200 .</p> <p>Denna lag tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2005.</p>
---	--

2.

Lag**om ändring av 10 och 34 § i förmögenhetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i förmögenhetsskattelagen av den 30 december 1992 (1537/1992) 10 § 12 punkten och 34 § 3 mom.,
av dem 34 § 3 mom. sådant det lyder i lag 512/1998, och
fogas till 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 230/1999 och 1219/1999, ett nytt 2 mom. som följer:

<p>10 §</p> <p><i>Skattefria tillgångar</i></p> <p>Skattepliktiga tillgångar är inte:</p> <hr style="width: 100%;"/> <p>12) sådana vattenområden som avses i 3 § 1 mom. 4 punkten i fastighetsskattelagen (54/1992) och inte heller rätt till vattenkraften i strömfall som inte är utbyggt eller under utbyggnad,</p> <hr style="width: 100%;"/> <p>Vad som föreskrivs i 1 mom. 16 punkten gäller även motsvarande depositioner inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och sådana masskuldebrev som har beviljats ut</p>	<p>till allmänheten för teckning och som har emitterats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av ett offentligt samfund eller en bokföringsskyldig räntebetalare inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.</p> <p>34 §</p> <p><i>Skulder</i></p> <hr style="width: 100%;"/> <p>Skulder som hänförs till depositioner enligt 10 § 16 punkten, masskuldebrevslån enligt lagen om källskatt på ränteinkomster eller depositioner och masskuldebrev enligt 10 § 2 mom. får inte dras av.</p>
--	---

 Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2004.

3.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 3 §
 1 mom. 1 punkten som följer:

3 §

Skatteobjekt

Källskatt på ränteinkomst skall betalas för
 följande inhemska ränteinkomster:

1) ränta på depositioner på ett konto för
 mottagande av depositioner från allmänheten
 i en inhemsk depositionsbank eller i en ut-

ländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland
 eller på motsvarande konto i ett andelslags
 sparkassa, i ett andelslag som bedriver låne-
 rörelse enligt 21 kap. 21 § i lagen om andels-
 lag (1488/2001) eller i ett intressekontor som
 har inrättats av arbetsgivaren samt

 Denna lag träder i kraft den _____ 2004.

Helsingfors den 29 oktober 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

1.

Lag**om ändring av 3 § i fastighetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/1992) 3 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

*Fastigheter som är helt eller delvis befriade
från skatt*

Fastighetsskatt skall inte betalas
1) för skog eller jordbruksjord,
2) för ödekyrkor, slott, fästningar eller kloster,
3) för byggnader eller konstruktioner som används för övervakning av Finlands territorium eller för andra fastigheter till den del de används för försvarsmaktens behov som fästningsverk, militär-, flyg- och flottbas, forsknings- eller försöksanstalt, förråd eller depå,
4) för allmänna vatten.

Föreslagen lydelse

3 §

*Fastigheter som är helt eller delvis befriade
från skatt*

Fastighetsskatt skall inte betalas
1) för skog eller jordbruksjord,
2) för ödekyrkor, slott, fästningar eller kloster,
3) för byggnader eller konstruktioner som används för övervakning av Finlands territorium eller för andra fastigheter till den del de används för försvarsmaktens behov som fästningsverk, militär-, flyg- eller flottbas, forsknings- eller försöksanstalt, förråd eller depå,
4) för vattenområden.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Denna lag tillämpas första gången vid
fastighetsbeskattningen för 2005.

2.

Lag**om ändring av 10 och 34 § i förmögenskattlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i förmögenskattlagen av den 30 december 1992 (1537/1992) 10 § 12 punkten och 34 § 3 mom.,
av dem 34 § 3 mom. sådant det lyder i lag 512/1998, och
fogas till 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 230/1999 och 1219/1999, ett nytt 2 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

10 §

Skattefria tillgångar

Skattepliktiga tillgångar är inte

 12) rätt till vattenkraften i strömfall som inte är utbyggt eller under utbyggnad,

Skattepliktiga tillgångar är inte:

 12) sådana vattenområden som avses i 3 § 1 mom. 4 punkten i fastighetsskattelagen (54/1992) och inte heller rätt till vattenkraften i strömfall som inte är utbyggt eller under utbyggnad,

Vad som föreskrivs i 1 mom. 16 punkten gäller även motsvarande depositioner inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och sådana masskuldebrev som har bjudits ut till allmänheten för teckning och som har emitterats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av ett offentligt samfund eller en bokföringsskyldig räntebetalare inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

34 §

Skulder

 Skulder som hänför sig till depositioner enligt 10 § 16 punkten eller masskuldebrevslån enligt lagen om källskatt på ränteinkomster får inte dras av.

 Skulder som hänför sig till depositioner enligt 10 § 16 punkten, masskuldebrevslån enligt lagen om källskatt på ränteinkomster eller depositioner och masskuldebrev enligt 10 § 2 mom. får inte dras av.

*Denna lag träder i kraft den 2004.
 Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2004.*

3.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om källskatt på ränteinkomst**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 3 §
1 mom. 1 punkten som följer:

Gällande lydelse

3 §

Skatteobjekt

Källskatt på ränteinkomst skall betalas för
följande inhemska ränteinkomster:

1) ränta på depositioner på ett konto för
mottagande av depositioner från allmänheten
i en inhemsk depositionsbank eller i en
utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland
eller på ett motsvarande konto i ett andelslags
sparkassa, i ett andelslag som bedriver
lånerörelse enligt 18 a § lagen om andelslag
(247/1954) eller i ett intressekontor
som har inrättats av arbetsgivaren samt

Föreslagen lydelse

3 §

Skatteobjekt

Källskatt på ränteinkomst skall betalas för
följande inhemska ränteinkomster:

1) ränta på depositioner på ett konto för
mottagande av depositioner från allmänheten
i en inhemsk depositionsbank eller i en
utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland
eller på motsvarande konto i ett andelslags
sparkassa, i ett andelslag som bedriver
lånerörelse enligt 21 kap. 21 § i lagen om
andelslag (1488/2001) eller i ett intressekontor
som har inrättats av arbetsgivaren samt

Denna lag träder i kraft den 2004.
